

KLOKKENTOREN

Kerkblad van de Protestantse Gemeente “Ter Holten” te Oldeholtgade.

Redactieleden:

Ds. Paul den Hollander tel. 0561-612685
e-mail: dsdenhollander@outlook.com

Tiny Veenstra tel. 0561- 688362
Meintje Hoekstra tel. 0561- 688698
Femmie Raggars tel. 0561- 688654
e-mail: hfa.raggers@planet.nl

Bankrekening Klokkentoren:

“Ter Holten” NL29RABO0371901413 - RABO bank Wolvega

KOPIJ VOOR DE VOLGENDE KLOKKENTOREN

s.v.p inleveren voor: **6 augustus 2018**

Bezorging: Oldeholtwolde - Ter Idzard:

Egbert Kanis, Klaske Majoor en Douwe Smitstra

Nijeholtpade: Geert en Jollie Kroes, Jochem, Jurjen en Vrouke Kerssies.

Oldeholtgade: Marijke Boek, Elske Boonemmer, Tienieke Bosman,
Geertje Hornstra en fam. Kuperus.

Beheer begraafplaatsen:

Oldeholtgade:	P.Oenema	tel: 0561-688371
Nijeholtpade:	G.Kroes	tel: 0561-688346
Oldeholtwolde -Ter Idzard	E.Kanis	tel: 0561-617278

Onze Website: www.terholten.nl

e-mailadres Zondagsbrief: de.zondagsbrief@live.nl

e-mailadres Klokkentoren: hfa.raggers@planet.nl

Meditatie.

Meditatie Familiekwesties.

Genesis 37 kunt u erbij lezen.

De bijbel is een verzameling boeken waarin ook hooggeplaatste personen kritiek krijgen. In de oudheid was het gebruikelijk dat over koningen en regeerders alleen de goede daden vermeld werden in de kronieken. Israël tekent ook hun zwakke kanten op! Dat is uniek voor die tijd en misschien ook voor de onze als je merkt hoe moeilijk het is voor politici om toe te geven dat ze iets verkeerd gezien of gedaan hebben.

Het begint al met de aartsvaders.

Hun grote verdienste is dat ze op God vertrouwden en naar Hem luisterden. Ze hebben zich echter niet altijd “wijs” gedragen of misschien moet ik zeggen: “Niets menselijks was hen vreemd”. Zo heeft Abraham toen hij als “hongersnood-vluchteling” in Egypte verbleef gedaan of Sara zijn zuster was omdat hij vreesde voor zijn leven als men daar wist dat hij met haar getrouwd was. Veel Egyptenaren zouden haar graag als weduwe willen trouwen, zo dacht hij.

Blijven vertrouwen op God die je een nakomeling zal geven is ook een proces met vallen en opstaan.

Sara adviseert een bijvrouw te nemen.

Misschien dat God haar kan gebruiken om nakroost te geven.

Zo komt Hagar in beeld, de moeder van Ismaël.

Er blijft altijd een spanning tussen die twee vrouwen; wie is er waardevoller? Wie is er “gezien” door Abraham.

Pesterijen, jaloersheid, afgunst en nijd is de oogst.

De halfbroers hebben nooit normaal met elkaar kunnen omgaan want hun moeder fluisterde hen van alles in over die ander en zijn moeder.

Zodoende was het ook makkelijk om het “frame”(de zienswijze) te introduceren dat Ismaël de stamvader van de arabieren/Islamieten is en Izaak die van de Joden.

Zo heb je achteraf een reden/excuus gevonden ter verklaring van hedendaagse conflicten. In de Islam moet Abraham, door God op de proef gesteld, voorbereidingen treffen om zijn zoon offeren. Daar zegt men dat Ismaël die zoon was terwijl Israël al duizend jaar had verteld dat het om Izaak ging!

Een generatie verder gaat het al niet veel beter.

Ezau is duidelijk een “vaderskind” en Jacob trekt naar zijn moeder, een “moederskind” dus. Wie is het meest “gezien” wie is het belangrijkste in de rangorde. Wie zal “de zegen” meekrijgen? Dat zal uiteindelijk Jakob worden maar dat gebeurt pas als hij zijn zoon ook werkelijk niet meer “ziet”.

Jakob die twee vrouwen heeft en bovendien twee bijvrouwen, ontspoort ook in de genegenheid naar zijn kinderen.

De jongste zoon Jozef, tot dan toe het enige kind van Rachel, is de zoon die nogal eens verwend is; bijvoorbeeld met een heel mooie mantel (een koningsmantel, lijkt het wel) Jozef gaat zich er ook naar gedragen en zal, zonder enige vorm van bescheidenheid, de familieleden vertellen van de bijzondere dromen. Dromen waarin er voor hem een hoofdrol is weggelegd, de andere broers krijgen niet meer dan een bijrol.

Zo schrijft Genesis 37:4: De broers zagen wel dat hun vader het meest van Jozef hield. Daarom konden ze hem niet uitstaan en vanwege dat gepraat over zijn dromen gingen ze hem hoe langer hoe meer haten. Hun woede richt zich meer en meer op Jozef omdat hij kennelijk, voor hun vader, alles is wat zij(dus)niet kunnen zijn.

Was Jozef inderdaad een on- uitstaanbaar opscheppertje of heeft hij er zijn hele leven mee geworsteld dat hij door zijn grote broers niet voor vol werd aangezien?

Erkenning krijgen, gezien worden in wie je bent op de plek die jij in gezin en familie inneemt, is voor elk mens van groot belang.

Dat er iemand is die zegt: “Goed dat jij er bent”. In de aartsvaderverhalen is het meestal God die dat zegt maar uiteindelijk komt het ook onderling weer goed. Ze kunnen elkaar weer in de ogen zien in een ontmoeting “van aangezicht tot aangezicht”.

Het is te hopen dat dat ook kan gebeuren in de beschadigde familieverbanden waar wij wel eens over horen spreken. De moed en de motivatie om te streven naar herstel krijgen we door ons geloof in God die altijd weer opnieuw met ons wil beginnen en ons in zijn licht zet.

Niet alleen de aartsvaders ook ons!

Uit de pastorie.

In de vorige klokkentoren schreef ik over de deurtjes bij sommige kerkbanken.

Ik weet niet of het daarmee te maken heeft maar we hebben op de kerkenraad gesproken over “harde banken”.

Die zijn er al sinds mensenheugenis. Boze tongen beweren dat die nodig zijn om de kerkgangers “wakker” te houden.

Een enkele calvinist ziet dat als “lijden voor je geloof”; dat is, volgens mij, grote onzin.

“Lijden voor je geloof” doen de christenen in het Midden-Oosten. We noemen hen regelmatig in onze voorbeden.

Toch kan het problematisch zijn om, als je weinig zitvlees hebt, een lange dienst mee te maken.

Daarom willen we het mogelijk maken dat als je last van je rug hebt, je toch de dienst kunt meemaken.

In Nijeholtpade komen er een paar banken met een kussen erin; daar wordt aan gewerkt!

In Oldeholtpade staan nu een paar beklede stoelen voorin bij het doopvont.

Dat zijn de stoelen die we, bij grote drukte, extra neerzetten. Ze staan er nu dus permanent.

Het helpt ook niet mee als een dienst lang duurt.

We zingen veel en dat doen we graag... maar de preek kan wel eens wat korter.

In alle openheid hebben we daarover gesproken.

Ik heb beloofd daar rekening mee te houden.

Nu maar hopen dat ook u het verschil gaat merken!

Verder ben ik de laatste maanden wat bezig geweest me in de Islam te verdiepen. U kunt hier in dit nummer al wat over lezen.

In memoriam Trinus Hoekstra.

Op 3 april namen we afscheid van Trinus Hoekstra in het dorpshuis van Ter Idzard. Op 27 maart was hij overleden.

We stonden stil bij het lange leven dat hem gegeven is.

In de dertien jaar dat we buren waren hebben we elkaar goed leren kennen.

Vanuit mijn keuken heb ik zicht op de Slingerweg ik zie hem nog lopen: Zwarte klompen, geruit overhemd, blauw jasje en broek en als het koud was een bodywarmer.

Als er tijd voor was, kwam hij even aan voor een bakje koffie, een praatje een sigaretje. Even kijken of er nieuwe molshopen waren bij de kerk of in de pastorietauin of gewoon omdat ik hem binnenriep.

Dan ontstond er een gesprek over het dorpen, de dagelijkse dingen, over mensen die waren overleden en die hij allemaal gekend had. Over hoe het vroeger toeling op het dorp, de oorlog. Hij vertelde over zijn broers, over de nieuwe machines van de loonwerker, waar zijn kleinzoon mee werkte .

Even kijken bij de kippen, die hij tijdens mijn afwezigheid verzorgd had.

En dan ging hij weer; een tevreden mens, blijmoedig en dankbaar dat hij er nog mocht zijn.

Daarom leek het me passend psalm 8 te lezen want dat is de psalm van een dankbaar mens die verbaasd en blij is met de Schepping en dat hij daar een plek in mag hebben.

En over het wonder dat God, die hoog verheven is, de mensen kent ook al lijken ze klein en onbelangrijk in het grote wereldgebeuren.

De psalm van de mensen die houden van het platteland, de open luchten, de natuur , de vogels de geur van het gras. De verbazing over al dat moois wat er om je heen te zien en te beleven is.

Bij het zondagschool kerstfeest zat Trinus in de kerk.

De oude liederen klonken weer.

De kinderen hadden hun best gedaan om er een feest van te maken en dan was er natuurlijk publiek nodig.

Toen de school er nog was brachten de kinderen een bezoek aan de boerderij.

Trinus reed ze er graag heen en legde van alles uit en na afloop bracht hij ze met de kar weer terug.

Sociaal en betrokken was hij, een steunpilaar voor het dorpsleven. Jarenlang maaide hij het gras bij het zitje op de kruising en paste hij op de kippen van de burens, hield contact met oudere buurtbewoners .Ja, hij hield ons buurtje levend als verbindende schakel.

Je kunt praten over je geloof, over je visie op het leven maar je kunt ook je daden laten spreken en dat laatste deed Trinus op zijn eigen manier, niet opvallend maar gewoon dat hebben velen van ons herkend.

We spraken samen ook over zijn grote verdriet; dat zijn vrouw Dieuwke al op 58 jarige leeftijd overleed.

Meerdere keren hebben we daarover gesproken.

3 april was haar sterfdag en op 3 april namen we dus ook afscheid van Trinus.

Zo is er weer een verbinding tot stand gebracht - toevallig?

Ach wat is toeval, misschien is dat ook wel iets van het geheim tussen hemel en aarde. Tussen mensen en de Schepper waar we slechts aarzelend, zoekend wat over kunnen zeggen.

Trinus had moeite met een aantal veranderingen in de maatschappij. Vooral de verharding, het ieder voor zich, dat vond hij vreselijk.

Zo was hij niet en zo wilde hij niet . Dat is waarschijnlijk de reden dat we zo op hem gesteld zijn.

We hopen en bidden dat de goede God hem een plek wil geven waar hij, in verbondenheid met velen, zich kan blijven verwonderen over hoe goed die Schepper alles heeft gemaakt en dat daar ook voor Trinus een plek is om dankbaar te genieten !
PdH.

Dictafoon

We hebben de beschikking over een apparaatje, het lijkt een mobieltje, waarmee we de kerkdiensten opnemen ten behoeve van “thuisluisteraars”.

Momenteel maakt alleen Antje van Gunst er gebruik van maar misschien zijn er meer mensen die de dienst, uit de eigen gemeente, eens willen beluisteren.

Als dat zo is, laat het dan even horen.

Gelukkig zijn er heden ten dage meer mogelijkheden om een kerkdienst te beluisteren of te zien.

Zondagavond zendt Radio Centraal een die morgen opgenomen dienst uit.

Voor de mensen met een computer is er ook” kerkdienst-gemist” waar u bijvoorbeeld de diensten van de PG Wolvega kunt vinden.

Misschien dat we in de toekomst ook een dergelijke service kunnen aanbieden maar dat hoort u dan wel van ons.

Verhuisbericht

Gerkje van der Wal is verhuisd naar Wolvega. Het Vierkant 144.

Ze heeft nog hetzelfde telefoonnr. gehouden. Naast andere activiteiten heeft zij ook de zorg voor onze web-site, gelukkig wil ze dat ook in de toekomst blijven doen.

We hopen dat ze zich snel “thuis” mag voelen op de nieuwe woonplek.

Preekrooster/ dienstenrooster.

We kennen in onze gemeente al jaren een preekrooster waarbij we, beurtelings, de drie kerkgebouwen gebruiken. Dat patroon is er zo ingesleten dat je er bijna altijd weet waar je de volgende zondag terecht kunt.

Dat vinden we belangrijk omdat we niet willen dat mensen voor de dichte deur komen. Maar soms moeten we, met frisse tegenzin, er toch in schuiven.

Zo hebben we voor de opening van ons Kerkelijk Centrum moeten ruilen met Nijeholtpade om zo de opening met de kerkdienst in Oldeholtpade te laten samenvallen.

Tot onze schrik zagen we dat er nog een onregelmatigheid in het rooster schuilt.

We besloten dat het beter is u daarop te attenderen dan het hele rooster aan te passen; dan zou, de rest van het jaar, elke zondag gewijzigd moeten worden.

Ons verzoek is of u de “automatische piloot” even los wilt laten.

In juni zijn de diensten als volgt:

3 juni Oldeholtpade: mevr. D.Grit met Madelon Kok op het orgel.

10 juni Nijeholtpade: ds. T. Langhout met Henk v/d Bij op het orgel.

17 juni Nijeholtpade: ds. J.H. van der Mark met Klaas Grootherder op het orgel.

24 juni Oldeholtpade een dienst geheel verzorgd door Sjamash; dit is een gezinsdienst.

Gewone collectes diaconie Ter Holten:

28-01	Oldeholtwolde	€ 79,50
04-02	Oldeholtpade	€ 70,50
11-02	Nijeholtpade	€ 39,00
18-02	Oldeholtwolde	€ 67,00
25-02	Oldeholtpade	€ 62,00
04-03	Nijeholtpade	€ 52,00
11-03	Oldeholtwolde	€ 58,00
18-03	Oldeholtpade	€ 64,00

25-03	Nijeholtpade	€ 66,00
01-04	Oldeholtpade	€ 81,00
08-04	Nijeholtpade	€ 99,50
15-04	Oldeholtwolde	€ 51,00
22-04	Oldeholtpade	€ 60,00
29-04	Nijeholtpade	€ 70,00

Extra collectes.

11-02	Wereld diaconaat	€ 39,25
25-02	40 dagen tijd	€ 55,00
18-03	Nederlands diaconaat	€ 60,00
30-03	H.A collecte goede vrijdag	€ 81,50
01-04	Paas collecte	€ 79,00
22-04	Wijkkas	€ 50,40
29-04	Gezinsdienst	€ 88,81

Waar collecteren wij op 20 mei voor?

Collecte Pinksterzending 20 mei 2018

Versterk de kleine kerken in Bangladesh In het islamitische Bangladesh behoren christenen tot de armste bevolkingsgroepen.

Met het Mymensingh church care program ondersteunt de Baptist Church of Mymensingh, partner van Kerk in Actie hen op allerlei

manieren: leiderschapstrainingen voor voorgangers, alfabetiseringscursussen en bijbelonderwijs voor volwassenen en huiswerkbegeleiding voor kinderen.

Daarnaast biedt de kerk vrouwen bij voorbeeld naailessen aan, zodat ze vanuit hun eigen huis extra geld kunnen verdienen om hun gezin te onderhouden.

Aan gemeenteleden worden microkredieten verstrekt om trainingen te volgen zoals groente verbouwen of een koe te verzorgen. Daarmee kunnen ze het gezinsinkomen verhogen en een leven leiden boven de armoedegrens.

Geef met Pinksteren aan de zendingscollecte van Kerk in Actie of maak uw bijdrage over via NL 89 ABNA 0457 457 457 t.n.v. Kerk in Actie o.v.v. collecte Pinksterzending. Meer informatie: www.kerkinactie.nl/onderwijsbangladesh

**Helpt u mee om deze collecte tot een succes te maken?
Hartelijk dank!**

En op 10 juni ?

Collecte Werelddiaconaat 10 juni 2018

Bijhouden biedt jongeren toekomst
Veel jongeren die in Guatemala tot de Maya-bevolking behoren hebben nauwelijks toegang tot onderwijs en weinig kans op werk.

Vredescentrum Barbara Ford, partner van Kerk in Actie, biedt

deze jongeren daarom een vakopleiding aan.

Ze krijgen bijvoorbeeld een imkersopleiding of een opleiding textiel bedrukken.

De organisatie brengt hen samen in coöperaties, waar ze gezamenlijk een onderneming starten.

Ook leren de jongeren op te komen voor hun rechten.

Ze krijgen zo een unieke kans om een eigen inkomen te verwerven en hun levensomstandigheden structureel te verbeteren.

Dit jaar wil het Centrum 80 jongeren een vakopleiding bieden en 400 jongeren trainen in (mensen)rechten, en hen zo hoop geven op een goede toekomst. Met de opbrengst van de collecte steunt Kerk in Actie Vredescentrum Barbara Ford en andere werelddiaconale projecten.

Geef in de collecte of maak uw bijdrage over via NL 89 ABNA 0457 457 457 t.n.v. Kerk in Actie o.v.v. collecte Werelddiaconaat juni.
Meer informatie: www.kerkinactie.nl/bijhouden

**Helpt u mee om ook deze collecte tot een succes te maken?
Hartelijk dank!**

De staat Israël bestaat 70 jaar!

Sinds 1948 heeft het Joodse volk een eigen land.

Dat is wel een felicitatie waard temeer omdat in de daaraan voorafgaande eeuwen veel Europese landen geen veilige leefomgeving bleken voor hen. Al in de middeleeuwen moesten de joden in meerdere landen, in het openbare leven, een teken dragen dat hen onderscheidde van anderen. Ook was het hen verboden lid te zijn van een gilde (de beroepsvereniging van de ambachtslieden). Mede daardoor moesten joden zich bekwamen in “vrije beroepen”. Dat werd dus al gauw de handel. Als je weet

van de vorige generatie dat ze ooit hebben moeten vluchten (Portugese joden, Oost Europese joden) dan is het aan te raden om bezit te hebben dat makkelijk mee verhuist en niet veel ruimte in beslag neemt. Zo kwamen er veel in de geldhandel, juwelenhandel en sieradenbewerking terecht. Degenen die daar succesvol in waren (lang niet allemaal) werden daarom benijd en soms met jalousie bejegend. Verder kregen de joden vaak de schuld als er een epidemie heerste (ze kwamen immers van elders en hadden misschien wat meegebracht) Europa heeft zich, vooral de laatste eeuwen mogen verheugen in de aanwezigheid van veel joodse artsen, wetenschappers en kunstenaars. (ook vrije beroepen) Na wat er in de Shoah gebeurde past het ons Europeanen eigenlijk niet kritiek op het Joodse volk te hebben. We hebben de andere kant op gekeken toen het erop aankwam. Op enkele uitzonderingen na. Nu woont Israël op de plek waar God met Abraham een lange geschiedenis begon. Het land dat voor veel mensen “het heilige land” is. Als we het oude boek lezen dan is het de bedoeling dat deze kinderen van Abraham een “licht voor de volken” zullen zijn. Dat valt niet mee als je een bestaan moet opbouwen in het Midden-Oosten. Als Christenen zijn we “onopgeefbaar verbonden” met het joodse volk, heeft onze synode uitgesproken. Zo gauw een volk ook een staat is geworden verzanden we vaak in politieke toestanden. Hoe ver kun je gaan in het bewaren van je veilige grenzen, hoeveel mag dat een ander kosten? Dat is een deel van het probleem waar de staat Israël de komende tijd haar weg in moet vinden. In de dorpskrant heb ik daar een kritisch artikel over geschreven en met name de Palestijnse kant van de zaak belicht. Het is moeilijk om daar een oplossing te vinden. De gedragingen van de staat vervullen ons met zorg . We blijven bidden voor de vrede van Jeruzalem! We blijven solidair met het volk van de bijbel. Als we onszelf “kinderen van God” noemen dan is Israël onze “oudste broer”. In de gelijkenissen van Jezus en in het oude

testament komen we heel wat “oudste broers” tegen. Er is vaak wat mee aan de hand maar “het blijft toch je broer”

Wereldraad van kerken 70 jaar!

We lezen er niet vaak over in dit kerkblad maar “de Wereldraad”, zoals we die meestal kortweg noemen is ooit in Amsterdam opgericht. Al voor de oorlog zochten de kerken verbinding met elkaar om met de grote thema’s van de moderne tijd in gesprek te kunnen gaan en een platform te hebben waar ze gezamenlijk hun visie aan de wereld konden aanbieden. Vooral vanuit de jeugdbewegingen waren er veel kontakten die in de oorlog en het verzet goed van pas kwamen. Het verzet tegen Hitler (pogingen tot een wapenstilstand te komen zijn meermalen door kerkelijke leiders, via kerkelijke kanalen bepleit) en zelfs “het zweedse wittebrood” van de voedseldroppings voor de hongerende randstad, is vanuit de zweedse kerken aangezwengeld. In de Oecumenische kontakten wisten de goede krachten elkaar te vinden.

Na de tweede wereldoorlog was de tijd rijp; er was al vaak over gesproken nu moest het gebeuren! Het zou goed zijn als mensen met een geloofsachtergrond hun visie op het wereldgebeuren ook eens zouden geven. Los van land, nationaliteit, kleur, sociale klasse, ras en mate van welvaart. Het begon in 1948 met 147 kerken (kerkgenootschappen) en is nu gestegen tot ongeveer 350 Kerkgenootschappen wereldwijd. Je praat dus over miljoenen gelovigen. Dominee Willem A. Visser 't Hooft werd de eerste secretaris -generaal. De gezamenlijke overtuiging was in 1948: “Oorlog kan niet naar de wil van God zijn”. De deelnemers hadden de miljoenen oorlogsslachtoffers nog scherp op het netvlies. Hoewel er in het interbellum ook al internationale kerkelijke groepen waren opgericht die bijvoorbeeld gewapend geweld afwezen (de wereldconferentie voor praktisch christendom) “vanuit de gezindheid en het gedrag van Christus”. Ook was in 1914 de wereldfederatie voor Internationaal

Vriendschapswerk van de kerken opgericht. Nu kwamen al die bewegingen samen in iets dat veel groter, breder en moderner was. Ik kan hier nog wel even over doorgaan maar zal het kort proberen te houden. Vredesopbouw en Gerechtigheid staan altijd op de agenda maar hoe maak je dat concreet met zoveel verschillende deelnemers? Dat bespreekt men op de Assemblee (vergadering) die eens in de 5 á 10 jaar bijeen komt.

Waar ging het over?

In 1958 sprak “ De Christelijke Vredesconferentie” in Praag. Over het overwinnen van de “Koude oorlog” en wilde men een verbod op kernwapens introduceren. In 1966 ging het over “revolutionair geweld”; Is het voor christenen legitiem geweld te gebruiken in de strijd voor gerechtigheid en bevrijding van dictatoriale regimes. Het programma te Bestrijding van Racisme werd geïntroduceerd. In Uppsala ging het over “ Geweld, geweldloosheid en het gevecht voor sociale gerechtigheid”. In 1983, Vancouver, werd het ”Conciliair Proces voor gerechtigheid, vrede en heelheid van de schepping” gestart. Het duurde nog jaren voor “duurzaamheid” een belangrijk begrip werd (...)

Zo kan ik nog wel even doorgaan maar duidelijk is dat deze wereldraad zaken op de agenda heeft gezet waar later iedereen het over heeft. Momenteel voelen de kerken en de oecumenische vredesorganisaties de noodzaak om zelf in beweging te komen. Zo ontstond de verplichting tot een “ Pelgrimage van gerechtigheid en vrede” als omvattend programma voor deze tijd. De metafoor van de pelgrimage herinnert de kerken en onszelf aan de veranderende (transformerende) kracht van de spiritualiteit! Onderweg, in gesprek met elkaar leer je nieuwe inzichten. De wereldraad heeft zich wel eens van wat gezwollen taal bediend maar uiteindelijk gaat het om praktische zaken; samen op weg gaan in geloof. Voor de viering op 23 augustus is een pelgrimstocht door Amsterdam uitgezet.

Graag zou ik in een volgend nummer nog eens willen ingaan op de verschillende stromingen in de Islam zodat we ook snappen waar de onderlinge strijd vandaan komt.

PdH

Nieuws vanuit de gezinsdienstcommissie

Zondag 29 april, hebben we een drukbezochte gezinsdienst mogen organiseren.

Het thema van deze dienst was: **Hoe vrij ben jij??**

Deze dienst werd voorgegaan door ds. G.P. den Hollander.

De muzikale medewerking werd verleend door Gospelband Ichthus uit Franeker.

In deze dienst stond niet alleen het thema, maar ook verschillende talen centraal.

Er werd deze ochtend gezongen in maar liefst drie talen: Nederlands, Fries en Engels. Af en toe toch nog een uitdaging, maar wat een enthousiasme straalde er af van zowel de bandleden, maar zeker ook van onze eigen kerkelijke gemeente.

Wat een zangtalent, en dan ook nog in drie verschillende talen!! Na afloop hebben we veel lovende reacties mogen ontvangen, dit doet ons als gezinsdienstcommissie erg goed!! Het is fijn om iets afwisselends te mogen organiseren, voor een groot publiek. Deze drietalige ochtend werd afgesloten met een gezellig samen zijn, onder het genot van een bakje koffie / thee in het MFC van Nijheholtpade.

De voorbereidingen voor onze eerstvolgende dienst zijn ook alweer in volle gang. Zet de volgende datum maar vast in uw agenda:

Zondag 24 juni, deze dienst begint om 09.30 uur in de kerk van Oldeholtwolde. De dienst zal geleid worden door gospelkoor Sjammasj uit Leeuwarden.

Het thema is: Onderweg naar..

Namens de gezinsdienstcommissie,

Amanda Hoekstra

(e-mailadres: mandy_2bforever@hotmail.com)

Seizoenen

En toen het nieuwe licht kwam
kwam het nieuwe licht in mij
en toen het nieuwe groen kwam
kwam het nieuwe groen in mij
en toen de nieuwe zon kwam en lachte
lachte de nieuwe zon in mij.
Zo heeft het moeten zijn
het donker, de pijn, het verdriet,
de eenzaamheid, het lege achter me
toen het nieuwe licht kwam.
Je kunt het niet oproepen
of aansteken
het komt wanneer het komt.

Laat het zo
laat het over je heen komen
alles komt uit Zijn hand.

Toon Hermans

Gezellig: koffiedrinken bij Ter Holten.

Het koffieuurtje is verhuisd van het tijdelijke onderkomen in de peuterspeelzaal bij de camping, naar het nieuwe Kerkelijk Centrum Ter Holten naast de Stefanuskerk.

Heerlijk eigen honk, nog een beetje gehorig, maar wij hebben kennis kunnen maken met het prachtige trotse gebouw wat het is geworden.

En de koffie smaakte heerlijk en de conversaties liepen even enthousiast door als in de oude locatie.

Het is een beetje een koffieclub aan het worden, maar iedereen is welkom op donderdagmorgen van 10 tot 12 uur!

Kom gewoon eens even langs voor een bakkie en proef de sfeer van saamhorigheid, iedereen is welkom.

Wim Hoogers

Draag je het leed van de wereld op je schouders,
onthou dan dat je zelf gedragen wordt.

Uit: 95 speldeprikken

Bijbelkring

In de wintermaanden komen we eens per maand bij elkaar.
Aan de hand van een gemeente groei groep boekje praten we over
een bepaald onderwerp.

Eerst word er een stukje uit de bijbel gelezen en daarna word het
stukje naar de tegenwoordige tijd gehaald.

Hoe zouden we nu reageren, wat zouden wij gedaan hebben en
meer van dat soort vragen.

Hier ontstaan dan altijd mooie gesprekken over.

Het laat je nadenken over hoe jij in het geloof staat.

Er is altijd ruimte voor nieuwe mensen.

We hebben nu zomerstop, eind september starten we weer.

Wil je graag meer informatie, dan mag je altijd bellen

Tieneke Bosman
0561-689234

OPROEP - OPROEP - OPROEP - OPROEP - OPROEP

Kerk en Samenleving is op zoek naar mensen (graag in het bezit van een rijbewijs) die ons willen helpen om op zondagmorgen een kerkdienst op te nemen in de gemeente Weststellingwerf. Deze dienst wordt op zondagavond om 19.00 uur uitgezonden op Radio Centraal.

Je komt 6 tot 8 keer per jaar in actie.

Sommige kerken leveren zelf hun kerkdiensten aan maar er zijn ook kerken die deze technische mogelijkheden niet tot hun beschikking hebben.

Wij zouden het erg jammer vinden als dit werk zou moeten stoppen. Het wordt nu gedaan door een te kleine ploeg mensen. Wij hebben de mogelijkheid om de uitzendingen te verzorgen via Radio Centraal en laten we proberen als kerken in Weststellingwerf dit te blijven voortzetten.

Verder zijn er natuurlijk ook altijd mensen welkom voor de presentatie en de techniek.

Voor inlichtingen kun je terecht bij Klaas Pesman - 0561 617496.

Als een gebed niet wordt verhoord,
zijn we teleurgesteld.
Als het wel wordt verhoord,
reageren we alsof we het
niet verwacht hadden.

Uit: 95 speldeprikken

Heer ai maak mij uwe wegen.

't Was een zomerse dag.

De dominee, hij 'stond' nog niet zo lang in het dorp, maakte op de fiets een kennismakingsronde. Nam bij ieder adres even de tijd, om zich van de gezinssituatie op de hoogte te stellen.

De mensen waren vriendelijk en gastvrij.

Overall kreeg hij koffie en een dikke plak koek. Toch had de predikant het gevoel, dat de mensen in dit dorp niet direct het achterste van de tong lieten zien.

Op zijn vraag of ze zich thuis voelden onder zijn gehoor, zei men vaak, het is even wennen. Maar ja, zijn voorganger, een oude predikant, had hier meer dat twintig jaar gestaan.

De nieuwe dominee had al meer dan de helft van de gemeenteleden bezocht. Hij wilde ze ontmoeten in hun dagelijkse leven. Zonder zondagse kleding. Zonder zondagsgezicht.

Een oude boer, die hout aan het zagen was, zag de predikant aankomen. Hij had het niet zo op hem begrepen. Te modern. Hij miste de vertrouwde klanken in de preek.

De volzinnen, die de gemeente inrolden. De stropdas van de dominee. Ook te weinig diepgang in de preek. Het was allemaal genade wat de klok sloeg. Maar ja, hoe maak je dat een dominee duidelijk. En vooral een jonge dominee, die het leven nog niet had geproefd. Geen weet had van bevindelijkheid. Zo gemakkelijk kwam een mens er niet.

Toen de predikant binnen gehoorafstand gekomen was, begon de boer, op klagende toon al zingend te zingen.

'Heer ai maak mij uwe wegen.'

Hij zong het in de oude berijming. Op hele noten en zijn zaag nam het tempo van het zingen over.

Langzaam, soms bijna haperend, gleeed die door de tak van de boom. 'Door Uw Woord en Geest bekend.'

Voordat de boer bij: 'Ijv'rig Mij uw wet betrachten' was, sprong de dominee van zijn fiets.

Hij knikte de boer vriendelijk toe, en sprak: 'Mag ik ook even?' De boer overhandigde de zaag aan de predikant.

Die pakte hem beet, en de boer wist niet wat hij hoorde: 'Hop Marjanneke, stroop in't kanneke...'

Voordat de boer goed en wel met zijn ogen kon knippen, rolde de afgezaagde tak op de grond.

Toen de dominee, na nog even gepraat te hebben weer op zijn fiets stapte, keek de oude boer hem na.

Een vreemde snuiter, zeker weten.

Om over zijn preken maar te zwijgen.

Douwe Janssen

Onze Vader, uw rijk kome,
opdat wij geen slaven zijn van onze eigengereidheid
en van de willekeur van aardse machthebbers.
opdat wij niet heen en weer geslingerd worden
tussen de gevestigde meningen,
opdat er boven alle naties uit
een gemeenschappelijk vaderland zij
voor alle mensen,
opdat onze toekomst het leven is
en niet de dood.
Vader, laat uw rijk komen.